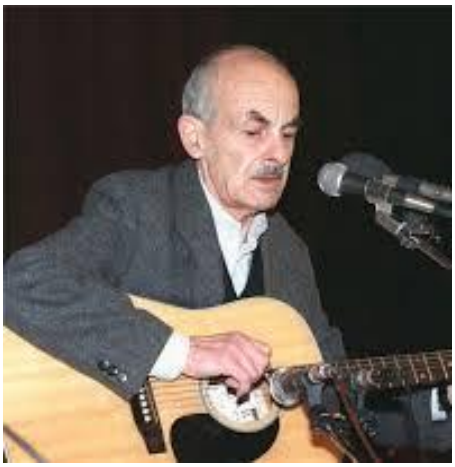

Bulat Okudzsava emlékezetes regényei mellett megzenésített saját verseivel is (Viszockij mellett) bálványom volt. „Kamasz bánatomban” mindig vigaszt nyújtott. (Mégha a szöveget nem is mindig értettem…) Viszockjjjal ellentétben Okudzsava a líra, a merengés, a harmónia. Nála is a gitár a másik fontos szereplő, de más a hangzás. Most Marosi Lajos fordításai mellett a szerző előadásában az eredetit is hallhatják, ha rákattintanak a versek alatt a linkekre. F. M.

Bulat Okudzsava

Az utolsó trolibusz
Последний троллейбус

Ha kín üli súllyal a vállamat épp,
hogy majd beleroggyan a térdem,
beszállok a kék trolibuszba, ha még
elérem
a téren.

Suhanj, trolijárat a flaszteren át
Ma éjszaka körbe-keresztbe,
hogy mind, aki szenvedi szörnyü baját,
keresd meg,
ereszd be.

Vegyél troli föl, kicsit adj pihenőt!
Tudom, hogy a vészt fagyos éjjel
a benn utazók – evezőseid ők –
kivédik
eséllyel.

Velük ki-kimásztam a terhek alól,
a vállukat értem is néha…
Csak elhiszitek ti nekem: sok a jó,
de néma,

de néma.
A Moszkva-folyó szerü városon át
elúszik a busz (ma nem árad),
s a csóka, ki tar fejem boltozatát
csipedte,
kifárad.

Fordította Marosi Lajos,
2014. június 18.

Okudzsava énekli:
http://www.youtube.com/watch?v=XuwNqu8XM4k

Ki poéta, riválisa nincsen
(У поэта соперника нету)

Ki poéta, riválisa nincsen,
Egyedül megy a sorsa szerint.
Mit üvölt a világba, vagy mit nem,
Sose másra – magára tekint.

Magas égre kezét fölemelve
Elemészti a volt erejét.
Ha a lelke kiég, vezekelne…
Na nem értetek – ő csak a tét.

De a jég mezején tapogatva
Az a lélek a lékhez elért.
Amit összehozott, idehagyta…
Lehet dönteni: mért, s kinek élt?

Keserű kupa vagy remek étek,
Tüzes üst vagy egy éteri rend…
Ami tőle maradt – ma tiétek.
Az egész. Vele néktek üzent.

Fordította Marosi Lajos,
2019. szeptember 4.

Okudzsava elmondja:
http://www.youtube.com/watch?v=cEld1dgboGM (24′ 30″-től)